

Fylkesmannen i Vestfold

Arbeids- og sosialdepartementet	
Saksnr.: 05/03924	Dok.nr.: 101
Arkivkode: 416.0	Dato: 19.02.07
Avd.: VPA/SES	Saksbeh.:
U.off.:	

Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Boks 8019 - Dep

0030 Oslo

Vår saksbehandler / telefon:
Live Jetlund
33 37 23 97

Deres ref:
200503924-/AM

Vår referanse:
2007/1414
Arkivnr: 721.0

Vår dato:
14.02.2007

Høring - Forskrift om løsning av tvister mellom Arbeids- og velferdsetaten og kommunene etter arbeids- og velferdsforvaltningsloven

Viser til brev av 09.01.07 med forslag til forskrift om løsning av tvister mellom Arbeids- og velferdsetaten og kommunene i forbindelse med etablering av NAV-kontor i kommunene.

Forslaget innebærer blant annet at Fylkesmannen er tiltenkt en rolle som mekler mellom Arbeids- og velferdsetaten og den enkelte kommune dersom partene ikke kommer fram til en avtale om etablering eller drift av kontoret. Dersom meklinga heller ikke fører fram, skal tvisten avgjøres sentralt av en partssammensatt nemnd. I tillegg til mekling gir forslaget Fylkesmannen fullmakt til å fremme forslag om hvorledes tvisten kan løses.

Fylkesmannen har ansvar for samordning av statlig virksomhet i fylkene og god kunnskap om kommunene både når det gjelder økonomi og organisering. Sammen med god kjennskap til NAV-reformen og fylkesleddet i NAV, vurderer vi at dette gir gode forutsetninger for å ha en meklingsrolle overfor partene i NAV-arbeidet, og eventuelt også foreslå løsninger. Erfaring fra meklingsordninger på andre fagfelt tilsier også at Fylkesmannen bør ha en slik rolle.

På grunnlag av erfaringene hittil, både når det gjelder kjennskap til NAV-forberedelsene i den enkelte kommune og samarbeidet med NAV Vestfold, anser vi imidlertid ikke at arbeidet med tvisteløsning blir særlig omfattende. Vi opplever at det lokalt er positiv vilje til samarbeid om å finne gode løsninger for de nye NAV-kontorene. Fylkesmannen har derfor stor tro på at det i de aller fleste sakene er mulig å komme fram til meklingsresultat som gjør videre tvisteløsning unødvendig.

Ut fra dette anser vi det som tvilsomt om det er behov for å etablere en sentral instans som skal ha ansvar for tvisteløsning. Snarere vil vi foreslå at Fylkesmannens mandat utvides til også å omfatte avgjørelsesmyndighet når partene ikke blir enige. Risikoen for økt byråkratisering, økte kostnader og sentrale avgjørelser i spørsmål som bør løses lokalt, medfører at vi anbefaler en slik løsning. Sannsynligheten for at antall saker blir lavt, og at tidsperspektivet for ordningen er svært begrenset, styrker også en slik vurdering.

Når det gjelder eventuelle tvister om at andre kommunale tjenester enn minimumsløsningen også skal inngå i NAV-kontoret, mener vi at forslaget ikke går langt nok. Arbeids- og velferdslovens § 13 fastslår en minimumsløsning for sosialtjenestens deltakelse til oppgaver etter sosialtjenesteloven kapittel 5. Det åpnes likevel for avtaler om at andre deler av sosialtjenestens oppgaver også kan innlemmes i kontoret. Dersom uenighet om omfanget av kommunale oppgaver i NAV-kontoret ikke løses gjennom mekling, innebærer det at slik tvist ikke vil kunne prøves og avgjøres av en utenforliggende instans. I praksis medfører det at arbeids- og velferdsetaten kan begrense omfanget av kommunale tjenester i NAV-kontoret og på den måten ta avgjørelser også om det kommunale tjenestefeltet.

Selv med de lovfestede begrensningene, er det vårt prinsipielle syn at det som hovedregel vil være i tråd med NAV-reformens mål og intensjoner at et større spekter av tjenestene etter sosialtjenesteloven inngår i NAV-kontoret. Dette framgår også av vår tidligere høringsuttalelse til arbeids- og velferdsloven der vi anbefaler at minimumsløsningen bør være unntaket, ikke hovedregelen. I tillegg tilsier prinsippet om partenes likeverdighet ved avtaleinngåelse at slike tvister også bør avgjøres av en utenforliggende instans. Vi foreslår derfor at slik avgjørelsesmyndighet også tillegges Fylkesmannen.

Med hilsen
Fylkesmannen i Vestfold

Mona Røkke

Svein Lie
Avdelingsdirektør